

Er was eens een man die drie zonen had.

Op een dag zei de vader: 'Ik wil jullie graag iets meegeven als erfenis en herinnering aan mij.

Ga naar het bos en breng zoveel mogelijk takken mee als jullie kunnen dragen.'

De jongens renden het bos in om takken te verzamelen en ieder van hen kwam terug met een bos takken.

'Neem nu ieder één tak', zei hun vader, 'en probeer hem te breken'.

'Dat is gemakkelijk', zeiden de jongens en ze braken hun stokken in tweeën.

'Bind nu alle stokken met een touw samen', zei de vader, 'en probeer nu de hele bos takken te breken'.

Ze probeerden het om beurt, maar ... de takken die afzonderlijk zo gemakkelijk gebroken konden worden, waren samengebonden zo sterk als staal.

'Zie je', zei hun vader, 'wat jullie met deze stokken doen, kan ook met jullie gebeuren.

Wanneer je alleen vecht, word je eenzaam.

En als je alleen bent, kun je gemakkelijk aangevallen en gebroken worden.

Maar samen zijn jullie sterk als deze bos takken.

Samen houden we stand, afzonderlijk breken we.'

